

Poučavanje drugih kako biti optimističan i radostan

Stvaram situacije u kojima djeca mogu živjeti radosnim životom. (Ako postoji radosno ozračje, veći su izgledi da će djeca otkrivati ono što je pozitivno oko njih.)

Pozornost usmjeravam prema onome što je pozitivno u svakomu djetetu tako da ono nauči izgrađivati samopouzdanje. (Pažnja odgojitelja često je usmjerena prema onome što svako dijete treba usavršavati ili na stvari koje čine loše. Ovaj stav ne pomaže djetetu da bude optimistično.)

Pomažem djeci kako bi upoznala sebe, kako bi bila realna u pogledu svojih kvaliteta i kapaciteta, tako da ih mogu iskoristiti na najbolji način. (Djeci se mora pomagati da upoznaju sebe. Ona mogu precjenjivati ili podcjenjivati sebe. Naš je cilj da budu realna.)

Stvaram ili koristim situacije u kojima djeca mogu učiti biti samostalna ne pomažući im nepotrebno. (Nepotrebna je pomoć ograničavanje osobe koja prima takvu pomoć. Ako odgojitelji previše pomažu, optimizam mladih može biti lažan zato što se temelji samo na pomoći koju dobivaju.)

Djeci iskazujem ljubav i povjerenje kako bi mogla imati dovoljno samopouzdanja za prihvaćanje odgovornosti za vlastiti život. (Ljubav i povjerenje nisu dovoljni. Mora ih se izražavati. Samo se na takav način mnogi mladi mogu angažirati u hvale vrijednim akcijama, koristeći sve svoje talente.)

Kada se pojave objektivno negativne stvari, na primjer bolest, nedostatak odanosti prijatelja, neuspjeh u školi, pomažem djeci otkriti nešto pozitivno u tim situacijama. (Nema potrebe za stvaranjem ovakvih situacija. One će se same pojavljivati. Ali ako se ima dojam da neko dijete uvijek trijumfira i da nikada ne doživljava neuspjeh, možda će biti korisno stvoriti neku vrstu problematične situacije tako da može učiti svladavati probleme. Djeca će zasigurno nailaziti na poteškoće u nekoj fazi života pa je za njih bolje učiti suočavati se s njima dok još su malena.)

Razgovaram s djecom o tome što znači zdanje u Boga. (To obično nisu dugački razgovori, već prije komentari i informacije dane na brzinu, koje će pomoći djeci da nauče razmišljati.)

Trudim se stvarati situacije u kojima će ona djeca koja su često neuspješna imati mogućnost za uspješnost u nečemu. (Na taj način njihovo samopouzdanje može rasti. Ako su neka djeca gotovo u svemu neuspješna, njihov se optimizam ne će izgrađivati niti će koristiti svoje kvalitete i sposobnosti.)

Organiziram aktivnosti u kojima djeca igraju važnu ulogu. (Ne radi se o tome da djeca misle da su važna, već o tome da ona stvarno budu važna. Kada počnu biti odgovorna za postupke i djela kojima će pomagati drugima, za izvršavanje važnih poslova itd., otkrivat će zadovoljstvo zbog dobro obavljena posla, a zahvaljujući tomu njihov će optimizam rasti.)

Učim djecu tražiti pomoć ako im je potrebna kako bi mogla završiti svoje projekte. (Djecu se mora učiti kada valja potražiti pomoć od roditelja, od nastavnika ili od prijatelja. Ona također moraju steći naviku da traže pomoć od Boga znajući da će ako to budu činila, sve ispasti dobro.)